

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

70
DSS
Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers **LET**

Črtomir ŠIŠKOVIČ – violina
Luca FERRINI – klavir

PROGRAM

Nana Forte, Janez Matičič, Pavle Merku
Pavel Mihelčič, Ljubo Rančigaj, Corrado Rojac

ponedeljek, 1. februarja 2016, ob 19.30

atrij Mestnega muzeja
Gosposka 15, Ljubljana

Vstop prost - vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Pavle MERKÙ

TWO MOOD SONGS (1961) za violino in klavir

Ljubo RANČIGAJ

*AUTUMN MUSIC 2012 (2012) za violino in klavir**

Nana FORTE

*EVIGILATIO (AWAKENING/PREBUJENJE) (2015)
za violino in klavir**

Pavle MERKÙ

EPISTOLA A LOJZE LEBIČ (1969) za klavir

Con rabbia

Recitativo, andante calmo assai

Toccata, mosso

Ostinato, moderato

Janez MATIČIČ

CHANTS (1963–80) za violino solo op. 48

I.

II.

III.

IV.

Corrado ROJAC

*I SEGNI DEI QUADRI (ODTISI POBEGLIH SLIK) (2015)
za violino in klavir**

Pavel MIHELČIČ

*KASANDRINE PESMI (2015) za violino in klavir**

1. Na jasi

medigra: Sen

2. Obzidje

medigra: Noč

3. Ljubezen, onstran

O POUSTVARJALCIH ...

Črtomir ŠIŠKOVIČ

Rojen v Trstu, je študiral z O. Kjudrom in C. Veronekom in diplomiral z odliko na tržaškem konservatoriju Giuseppe Tartini. Študij je nadaljeval z Igorjem Ozimom in kvartetom Amadeus na Musikhochschule v Kolnu, kjer je l. 1980 diplomiral z odliko in pohvalo in dve leti kasneje opravil še koncertantni izpit. Izpopolnjeval se je s F. Gullijem in kvartetom Borodin v Bloomingtonu – Indiana University (ZDA), z Maxom Rostalom v Celovcu in V. Pikaizenom v Švici. Kot solist igra z mednarodno uveljavljenimi orkestri (S.Petersburška Filharmonija, Komorni orkester iz Budimpešte, Cappella Istropolitana iz Bratislave, Tokyo Royal Chamber Orchestra, Rheinische Philharmonie, Slovenska filharmonija, Simfonični orkester RTV Slovenija, Simfonični orkester A.Toscanini iz Parme, Orchestra Filarmonica Marchigiana, Simfonični orkester iz Sanrema), igral je v dvoranah kot so Cankarjev dom, S. Petersburška filharmonija, Berlinska filharmonija, Concertgebouw Amsterdam, Gewandhaus Leipzig, Rudolfinum Praha, Centre IR-CAM Paris, Beaux Arts Bruxelles, Lingotto Torino, Konservatorji G.Verdi Milano, The Ongaku No Tomo Hall Tokyo, Grand Theatre Shanghai. Kot koncertni mojster sodeluje s številnimi italijanskimi in tujimi orkestri. Leta 2001 je kot član kvarteta Tartini prejel nagrado Prešernovega sklada. V zadnjih časih je bil večkrat angažiran tudi kot dirigent (v Italiji, Nemčiji, Rusiji in na Japonskem). Posveča se tudi baročni izvajalski praksi, z igranjem na originalnih instrumentih s starim lokom. Posnel je številne zgoščenke z glasbo Tartinija (med drugim tudi vseh 31 sonat za solo violino) in njegovih učencev v duu z Luco Ferrinijem.

Luca FERRINI

Študiral je klavir, čembalo, orgle in orgelsko kompozicijo in diplomiral z odliko na tržaškem in na videmskem konservatoriju. Že trideset let, bodisi solistično kot v komornih zasedbah ali z orkestri, z vsemi tremi inštrumenti enako uspešno koncertira po Evropi in drugje (Filharmonija

v Sankt Petersburgu, Beijing Concert Hall, Gran Teatro La Fenice v Benetkah, Cankarjev dom in Slovenska filharmonija v Ljubljani, Musikverein na Dunaju, National Concert Hall v Dublinu, National theatre of Malta, Theatre St. Michel v Bruslju, Filharmonija v Ulan Batoru in Odesi, Seoul, Praga, Budimpešta, Bukarešta, Zagreb, Beograd, Rim, Madrid, Kopenhagen itd.). Je član različnih komornih skupin stare in sodobne glasbe (izvedel je več kot stopetdeset novih skladb). Kot član Ansambla MD7 je l. 2013 prejel prvo Lipovškovo nagrado DSS-ja. Snemal je za številne evropske radijske postaje, posnel pa dvajset zgoščenk (kot pianist, čembalist in organist). Med posnetki naj omenimo zadnja Lisztova klavirska dela, ki so izšla za razne založbe (tudi slovensko Helidon in kot priloga k italijanskim nacionalnim revijam Il Giornale della Musica in Classic Voice). Je uradni korepetitor na mnogih poletnih in izpopolnjevalnih tečajih ter na mednarodnih akademijah in tekmovanjih raznih glasbil (Italija, Slovenija, Avstrija, Belgija, Mehika, Armenija, Kitajska). Poučeval je na državnih konservatorjih v Bresci, Salerno, Trstu in Vidmu ter redno na Celovškem deželnem Konservatoriju in na ljubljanskem Kgbl-ju. Bil je tudi korepetitor na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Trenutno je profesor klavirja, čembala, komorne igre in korepetitor na Umetniški gimnaziji v Kopru.

Violinist **Črtomir ŠIŠKOVIČ** in pianist **Luca FERRINI** sta lani praznovala 20. obletnico sodelovanja. Posebno pozornost sta vedno posvečala glasbi slovenskih skladateljev, predvsem zamejskih, ki so delovali na meji med Italijo in Slovenijo; veliko novih del je nastalo, večina je tudi posnetih na zgoščenkah (npr. Slovenska glasba, Mohorjeva založba, Gorica 2005 in Zvočne pokrajine, DSS, 2011). Njuno sodelovanje pa je bilo od samega začetka zaznamovano tudi z imenom slavnega italijanskega glasbenika slovenskega rodu Giuseppeja Tartinija: odkrila sta številne njegove rokopisne sonate in glasbo njegovih učencev, ki so pod njegovim mentorstvom študirali v t.i. Scuola delle Nazioni (šola narodov). Poleg koncertov doma in v tujini sta za italijanski založbi RivoAlto in

Dynamic izdala celo serijo zgoščenk posvečenih piranskemu violinistu. Te so med drugim dobile vrhunske kritike na mednarodnih revijah (tudi v londonski Gramophone). Za njima so štiri zgoščenke, dve bosta izšli v kratkem, v izdelavi pa so še druge: Tartinijevi učenci – 2. in Tartinijeve sonate za violino in čembalo (zal. Dynamic iz Genova) ter zamejski skladatelji – 2. (violina/klavir).

... O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Pavle MERKŪ (1927–2014)

Študij slavistike je leta 1950 končal na Filozofski fakulteti v Ljubljani, doktoriral pa na Univerzi v Rimu 1960. Kompozicijo in violino je študiral pri Ivanu Gerbcu in Vitu Leviju v Trstu, kjer je bil dolgo časa srednješolski profesor in programski urednik Radia Trst. Pavle Merkù je bil skladatelj, etnomuzikolog, slovenist in etimolog. Kot skladatelj je Merkù segel v skoraj vse kompozicijske zvrsti in povsod izpričal svojo temeljno privrženost ekspresionizmu z vplivi modalne, atonalne, dodekafonske in serialne sistematike. Njegova skladateljska ustvarjalnost se je pokazala v različnih smereh in v specifičnih estetskih dosežkih. Merkù je skladatelj z velikim smislom in čutom za formiranje izvorno naglašene glasbenega izraza. Med zamejskimi slovenskimi skladatelji mu gre nedvomno osrednja vloga, ki je pomembna tudi v slovenskem glasbenem ustvarjanju kot celoti. Od leta 1985 je bil dopisni član SAZU. Za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj. Leta 1972 nagrado Prešernovega sklada za Koncert za violino in orkester, leta 2001 Štrukljevo nagrado za zbiranje slovenskega ljudskega izročila, leta 2001 srebrni častni znak svobode Republike Slovenije in leta 2006 Kozinovo nagrado za skladateljski opus in leta 2014 Prešernovo nagrado za življenjsko delo in bogat ustvarjalni opus. (vir: spletna stran SAZU)

TWO MOOD SONGS

Skladatelj je leta 1961 napisal dve razpoloženski miniaturi, kateri je obarval z bluesovsko malo terco in z razširjenimi dominantnimi sozvočji v gershwinovski maniri. To glasbeno idejo Merkù ne uporabi samo kot slogovno referenco, ampak jo proti koncu prve miniaturre kromatično zaostri, dominantna pa se pred razrešitvijo osamosvoji v trša bikordalna sozvočja. V drugi miniaturi violina ponovno izbere bluesovsko pot v

sicer pretežno eloskem načinu, klavir pa se v diskantu poigrava z boogie-woogie vzorcem. Miniatura vseeno vsebuje notranjo napetost, ki jo ustvari klavir s širokimi akordičnimi protipostopi. (zapisal dr. Peter Šavli)

Ljubo RANČIGAJ (1936)

Skladatelj in pianist Ljubo Rančigaj je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je pridobil specialistično diplomu iz klavirja (A. Ravnik) in diplomu iz kompozicije (U. Krek). Kasneje je nadgrajeval svoje znanje komornega pianista na področju samospeva na salzburškem Mozarteumu. Svojo kariero je pričel na Akademiji za glasbo v Ljubljani kot umetniški sodelavec – korepetitor, kot samostojni pedagog pa je napredoval od višjega predavatelja do docenta na oddelku za kompozicijo. Njegova dela so poleg njega izvajali koncertno in v snemalnicah najvidnejši slovenski in tuji glasbeniki. Med drugim zaslužijo posebno pozornost izvedbi dveh njegovih skladb na Svetovnih glasbenih dnevih (Luksemburg I. 2000, Ljubljana I. 2015) ter Kozinova nagrada (I. 2013) za področje samospeva in klavirske glasbe. Kot komorni pianist je nastopal in snemal v studiih v Sloveniji in tujini, v zadnjem času pa le še kot izvajalec svojih skladb. Njegov skladateljski opus zajema komorna, klavirska, instrumentalna dela, samospeve in simfonična dela. Preizkusil se je tudi na področju scenske in zborovske glasbe.

AUTUMN MUSIC 2012

Skladba z naslovom, ki označuje le čas nastanka, po obliki spominja na rondo, čeprav ne vsebuje izrazitejših kontrastov in ločnic med posameznimi deli. Začetnemu spevnemu delu, ki ga ob tekočem šestnajstinskem gibanju v klavirskem partu izvaja violinist, še najbolj prepričljivo kontrastira srednji del skladbe, ki v obeh partih pulzira izmenoma v kratkosapnih ritmičnih vzorcih tokatno-udarnega značaja. Tik pred koncem se

pojavi še nekaj taktov solo violine, kar spominja na klasično kadenco. Ko se violini pridruži klavir, se skladba prične umirjati; zaključí jo pianist z igro tokrat mnogo počasnejših šestnajstink, kot smo jih slišali v začetku. Oba parta, violinski in klavirski, sta oblikovana povsem enakovredno, kar je značilnost komorne skladbe.

Nana FORTE (1981)

izhaja iz skladateljske šole ljubljanske Akademije za glasbo, iz razreda prof. Marka Mihevca. Po diplomski se je izpopolnjevala na Visoki šoli za glasbo C. M. von Weber v Dresdnu pri prof. L. Voigtlaenderju in na Univerzi umetnosti v Berlinu, kjer je v juliju 2009 z odliko zaključila mojstrski študij v razredu prof. W. Zimmermanna. Po zaključenem študiju v tujini se je vrnila v Slovenijo, kjer uspešno nadaljuje svojo umetniško pot. Njen dosednji opus obsega solistična, komorna, orkestralna, vokalna in vokalno-instrumentalna dela. Sodelovala je v več izbranih pevskih zborih, prav zato je kot skladateljica že od zgodnjih opusov tesno povezana s človeškim glasom. Njene skladbe doživljajo izvedbe širom Evrope in po svetu, predstavljene so bile na različnih koncertih in mednarodnih festivalih ter bile predvajane na večjih evropskih radijskih postajah.

Med vidnejšimi uspehi zadnjih let izstopa sodelovanje pri projektu desetih evropskih radijskih postaj in festivalov MusMA 2011 (Music Masters on Air), kjer je Nana Forte zastopala slovenske barve. Za to priložnost napisana skladba z naslovom *A broken car* je doživela uspešne izvedbe na kar petih uveljavljenih evropskih festivalih v Belgiji, Italiji, Srbiji, na Portugalskem in v Sloveniji. Njena skladba MANTRA za godalni orkester je bila leta 2014 premierno izvedena na Slavnostnem koncertu ob dvajsetletnici ustanovitve Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije in izdana na njihovi zgoščenki. Priznani švedski zbor Allmänna Sångern je v letu 2014 izvedel njeno skladbo Libera me za dva mešana zbora v Luteranski katedrali Petra

in Pavla v Moskvi in v Veliki dvorani moskovskega konservatorija in jo posnel za svojo novo zgoščenko. Istega leta sta skladbo izvedla še Švedski radijski zbor pod vodstvom dirigentke Martine Batič na koncertu v Stockholmu in zbor Via-nova-chor iz Münchena z dirigentom Florianom Helgathom.

EVIGILATIO (Awakening/Prebujenje)

Kdor gleda navzven, sanja. Kdor gleda navznoter, se prebudi. (C. Jung)

Vdihnem. Izdihnem. Kazalec na uri, ki meri drobtine večnosti, izgine.

Skozi mene steče reka. Občutim. Zaznavam. Da vse že obstaja. Tukaj in zdaj.

Vse je povezano in prepleteno. Učim se gledati. Brez oči. S srcem. Izginjam in se prebujam.

Pavle MERKÙ (1927-2014)

glej str. 6

EPISTOLA A LOJZE LEBIČ

Mojster Merkù je skladbo napisal leta 1969. V njej spregovori v jeziku zgodnje avantgarde, ki izraža notranji psihološki svet z odmerjeno abstraktno zvočno barvo, širokim prostorom, koreografsko teksturno gestikulacijo in z intuitivnim zamahom v glasbeni formi. Pisava je proporcionalna v najboljši maniri naslovnika Epistole, mojstra Lebiča, ali pa npr. Luciana Beria. *Epistola* - pisno sporočilo (lat. op. P. Š.) je spisana v štirih kratkih miniaturah: Prva *Con rabbia* (ihtavo, jezno) začne in konča z močno disonančno kadenco, ki obriše poetične, tihe okruške razpoznavnih melodičnih obrisov (celo z motivom valčka), naloženih na prefinjene klavirske barvne postavitve sekundnih harmonij. Druga miniatūra *Recitativo* z mračnim Des-durovim pedalnim akordom mogoče sporoča nekaj, kar gre težko od srca, mogoče nekaj usodnega. Istočasno se odvija iskrena in neposredna kantilena. *Toccata, mosso* ima v partituri opis, ki nakazuje na dve ostro si nasprotujoči zvočni vsebini (Merkù je klavirska sistema imenoval z dinamiko: zgornji pp – zelo tiho in spodnji sf – sforzato

– poudarjeno). Okruški hitrih not iščoče bežijo čez klaviaturo, medtem, ko močni poudarjeni akcenti prekinjajo tok. *Ostinato* v levi roki štirikrat ponovi razdrobljeno kromatično frazo, zgornji glas pa improvizira v celoti kromatični lestvici. V glasni kodi se ostinato ponovi. (zapisal dr. Peter Šavli)

Janez MATIČIČ (1926)

Skladatelj, pianist in pedagog je leta 1950 na Akademiji za glasbo diplomiral iz kompozicije v razredu L.M. Škerjanca ter leto kasneje iz dirigiranja pri D.Švari. Nekaj let je bil predavatelj na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (kontrapunkt, glasbena analiza in klavir), nato pa je študij kompozicije nadaljeval v Parizu pri Nadji Boulanger. Leta 1962 se je priključil Groupe de Recherches Musicales na francoskem radiu pod vodstvom Pierra Schaefferja. Nekatera elektroakustična dela so nastala tudi v drugih studiih (Bourges, RTV Beograd). V informatiki in glasbeni kompoziciji se je pridružil raziskovanjem po sistematiki računalniške tehnike, ki jih je takrat vodil Pierre Boulez (IRCAM).

Med najvidnejše Matičičeve skladbe štejemo dve Simfoniji, dva Koncerta za klavir in orkester, Koncert za violončelo in orkester ter Koncert za violino in orkester. Izrazit je predvsem njegov klavirski opus: štiri Sonate, štiri Suite, Gemini za dva klavirja, dve seriji Etud, tri levoručne Etude in druge skladbe (Utripi, Intermittences, Resonances, Danses grotesques itd.). Poleg prištevamo tudi številna komorna in violinska dela.

Za svoje delo je prejel številna mednarodna priznanja in nagrade. Leta 1987 je bil izvoljen za dopisnega člana SAZU, leta 2007 pa je postal redni član te ustanove. Istega leta ga je Slovenija počastila s Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

CHANTS

Skoraj vsa skladateljeva violinska dela so nastala ob sodelovanju z njegovim prijateljem, violinistom Igorjem

Ozimum. Spoznala sta se za čas študija violine pri profesorju Leonu Pfeiferju v daljnih 40. letih (še med vojno). Kot pravi skladatelj, ga je Ozim pri violini s svojim sijajnim vzponom puščal daleč za seboj ter ga pri tem vzpodbujal h kompoziciji za ta instrument. Vse njegove violinske skladbe, solistične ali ob spremljavi klavirja, ter violinski koncert je tudi krstno izvedel.

Chants op. 48 vsebuje cikel štirih samostojnih skladb, nastalih v daljšem časovnem obdobju. Prva je nastala leta 1972, naročena od Ozima kot glasbena priloga za njegovo knjigo o interpretaciji sodobne violinske glasbe, izdane pri založbi Breitkopf. V skladbi je predstavljen moj sodobni prikaz violinske igre. Druga in tretja (1980) obravnavata različne violinske muzikalne in tehnične probleme na primer pri drugi izmenjava med flažoleti in pizzicati (tudi v levi roki). Tretja (con sordino) je izrazito melodičnega značaja z daljšimi notnimi vrednostmi v trilerjih. Četrta, napisana mnogo let pred prvimi tremi, leta 1963, je bila v celoti napisana med skladateljevim okrevanjem v sanatoriju v francoskih Alpah. Med vsemi ima posebno kompozicijsko zasnovu: po daljšem uvodu nastopi vrsta variacij, osnovanih na različnem ritmičnem izmenjavanju skrbno izbranih not iz dvanajsttonskega sistema, prekinjenih s perkusivnimi udarci na bongosu ali wood-blocku, postavljenem ob izvajalcu.

Corrado ROJAC (1968),

zamejski Slovenec iz Trsta, je študiral kompozicijo v Trstu pri Giampaolu Coralu in na Konservatoriju v Milanu z Alessandrom Solbiatijem, kjer je diplomiral leta 2005. Sicer je diplomiral tudi iz harmonike, klavirja in violončela. Udejestvuje se kot harmonikar (kot solist je nastopil na znameniti ameriški univerzi Harvard v Bostonu in na sloviti italijanski Akademiji Chigiani v Sieni), pa tudi kot skladatelj. Izpopolnjeval se je pri znanih skladateljih, kakršni so De Pablo, Durieux, Francesconi in Corghi. Po diplomi mu je štipendija konservatorija v

Milano omogočila tečaj z Joshuo Finebergom na znameniti Francoski Akademiji v Rimu.

Njegove skladbe so izvajali priznani glasbeniki, kakršna sta slovenska ansambla MD7 in Slowind, ali pa italijanska skupina Musica d'insieme iz Milana, Ex Novo Ensemble iz Benetk ter norveški ansambel Bit20, in sicer na pomembnih mednarodnih festivalih, kakršni so salzburški Aspekte, romunski New music week Bucarest, tržaški Trieste Prima, ljubljanski Unicum in rimski Nuova Consonanza; njegov pihalni kvintet Clichés je bil izveden na Svetovnih Dnevh Glasbe, ki so potekali v Ljubljani lansko leto.

I SEGNI DEI QUADRI (Odtisi pobeglih slik)

Ko se selimo v stanovanje, ki ga je treba prenoviti, ali pa samo prepleskati, večkrat zasledimo na stenah odtise slik, ki jih je bil nastavil prejšnji lastnik. Ob metafori odsotnosti – srečal sem jo v poeziji Wisławe Szymborske – je nastala skladba, ki se oglašča kot odmev notranjega globokega spoznanja.

Pavel MIHELČIČ (1937)

Skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je leta 1963 diplomiral iz kompozicije, podiplomski študij na isti ustanovi - pri profesorju M. Bravničarju - pa leta 1967.

V slovenskem prostoru je priznan tudi kot najtehtnejši glasbeni kritik in organizator koncertnih dogodkov (festival Musica Danubiana/UNICUM). Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani.

Pavel Mihelčič komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične glasbe.

Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge, s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

KASANDRINE PESMI

So stvari, o katerih razmišljaš dan in noč. So stvari, ki nosijo sporočila. So sporočila, ki govorijo resnico: o času, ki ga živimo, o prihodnosti, ki jo slutimo, a je še vedno neznana.

Kasandra je vedela, kaj se bo zgodilo nam vsem, ni vedela, kaj se bo zgodilo njej. Kasandra je ljubezen, nepredvidljiva; Kasandra je življenje na obzidju, globina na obeh straneh; Kasandra je ena sama ljubezen: in kaj je onstran? Misel je bila dolga, glasba se je zgodila novembra 2015.

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

OKROGLA MIZA
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

v sodelovanju s Slovenskim muzikološkim društvom

**Režijski in glasbeno-izvajalski pristopi
slovenskih opernih hiš**

moderatorka: Maia Juvanc

sreda, 23. marca 2016 ob 17.00

Kogojeva dvorana Društva slovenskih skladateljev

**NOČ SLOVENSkih
SKLADATELJEV**
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

v sodelovanju z Javnim zavodom RTV Slovenija in Konservato-
rijem za glasbo in balet Ljubljana

Dušan SODJA – klarinet, Špela PIRNAT – viola,

Milan HUDNIK – violončelo,

Aleksandra ČEŠNJEVAR GLAVINA, Tadej HORVAT,

Hermina HUDNIK, Tatjana KAUČIČ,

Tamara RAŽEM – klavir

PROGRAM

V. Batista, D. Beovič, I. T. Brizani, I. Dekleva,
N. Firšt, B. Glavina, T. Habe, V. Hrovat, J. Jež, B. Rojko,
S. Šuklar

četrtek, 7. aprila 2016 ob 20.00

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
Tel.: 01/241 56 60
E-pošta: info@dss.si
www.dss.si

